

Aan de Rechtbank
te Amsterdam
Sector Bestuursrecht

Aanvullend beroepschrift Weigering Paspoort

Mr. H.M.L. Brands
Mr. J. Hemelaar
Mr. J.M. Stevers

Korte Mare 14
Postbus 304
2300 AH Leiden

Geeft eerbiedig te kennen:

Tel.: 071 – 528 00 25
Fax: 071 – 528 45 00

M. Roest, wonende te Amsterdam aan _____, te dezer zake
domicilie kiezende te Leiden aan de Korte Mare nr 14 (Postbus 304, 2300 AH Leiden) ten kantore
van Ad Astra Advocaten, van wie van de advocaat **mr. J. Hemelaar** in deze als gemachtigde optreedt
en bepaaldelijk gevolmachtigd is het onderhavig rechtsmiddel in te stellen;

1. Op 25 augustus 2010 heeft eiseres, hierna ook te noemen “Roest” een paspoort aangevraagd bij de Burgemeester van Amsterdam. De aanvraag is ontvangen, maar de Burgemeester heeft de aanvraag niet ingewilligd. Op dezelfde datum is een afwijzende beschikking gegeven, namelijk dat de aanvraag buiten behandeling wordt gelaten.
2. Tegen deze beschikking is door eiseres, hierna te noemen ‘Roest’ tijdig bezwaar aangetekend. Het bezwaar is ongegrond verklaard bij beschikking van 1 april 2011. Roest kan zich geenszins met deze beslissing verenigen en is deswege van de beschikking in beroep gekomen bij uw Rechtbank, en wel op nader aan te vullen gronden.
3. Roest heeft reeds thans een aantal van de gronden aangevoerd, zonder daarmee volledigheid te willen nastreven. Thans wenst zij deze nog aan te vullen.
4. Van belang is allereerst op te merken, dat de wetgever zelf ook tot het inzicht is gekomen, dat de gronden om een inbreuk te trachten te rechtvaardigen niet deugdelijk waren. De wetgever heeft dan ook het wetgevingstraject afgebroken, en heeft besloten om de wet- en regelgeving aan te passen en

wel in die zin, dat de opslag van vingerafdrukken in een centrale of decentrale administratie van de baan is, voor zolang de opslag langer zou duren dan de tijd die nodig is voor de aanmaak en uitgifte van het paspoort of de ID-kaart, en dat bovendien naast de keuze voor een identiteitsbewijs met vingerafdrukken ook een identiteitsbewijs zónder vingerafdrukken zal worden aangeboden aan de burger.

5. Roest vindt dit een goede ontwikkeling. Zij wenst gaarne gebruik te maken van de mogelijkheid een identiteitsbewijs te verkrijgen zonder afgifte van vingerafdrukken¹. De wetgever doet er echter langer over dan zij voor wenselijk zou houden voordat die mogelijkheid daadwerkelijk benut kan worden.
6. In dit kader, en in het besef dat de afname van VIER vingerafdrukken waarvan er slechts TWEE gebruikt worden een inbreuk op rechten constitueert die sowieso niet te rechtvaardigen valt, moeten we spreken van een schending van artikel 8 EVRM bij **elke** aanvraag voor een ID-kaart en een paspoort die op dit moment wordt gedaan en in behandeling wordt genomen. Dat levert derhalve een ongekend massale en historisch nog niet eerder vertoonde ononderbroken stroom van bewuste schendingen van artikel 8 EVRM door onze overheid op. Het is verbazingwekkend, dat de regering hieraan geen paal en perk stelt, en dat burgemeesters zoals verweerder in deze zaak daarin meegaan. Het EVRM is nog nooit zo met voeten getreden als door het opzetten van oogkleppen, dat nu plaats vindt. Eiseres maakt zich hier grote zorgen over, omdat het de kwaliteit en de houdbaarheid van de rechtstaat aantast.
7. Pijnlijk is in dit verband, dat dezelfde minister die verantwoordelijk is voor het op orde krijgen van dit wetgevingsdossier er onlangs géén been in zag om met een ernstig bekritiseerde noodwet te komen, toen de regelgeving rond de ID kaarten hem opbrengsten ging kosten. Toen was er ineens wél snelheid mogelijk in het wetgevingstraject. Maar een onstuitbare stroom schendingen van artikel 8 EVRM door de overheid is kennelijk níét redengevend tot versnelde reparatiewetgeving. Ook deze achtergrond is een achtergrond die betrokken dient te worden bij de respons van de burgemeester op de aanvraag van eiseres. De burgemeester had zich tegen deze achtergrond indringender moeten realiseren dat er van hem alertheid wordt verwacht om de waarborgen te respecteren en

---

¹ Het loslaten van de bestempeling van de ID-kaart als reisdocument maakt het overigens ook mogelijk om de digitale gezichtsopname achterwege te laten bij de ID kaart en daarbij gewoon gebruik te maken van een afgedrukte pasfoto, zonder op gespannen voet te komen te staan met de EU-Verordening.

overeind te houden, die in acht dienen te worden genomen, maar waaraan de wetgever nog geen vorm heeft gegeven.

8. Roest meent, dat in ieder geval in het licht van de ontwikkelingen niet meer kan worden volgehouden, dat de bestreden beschikking juist gemotiveerd was, en dat het resultaat dat is neergelegd in de bob de enige uitkomst was waartoe de aanvraag van Roest had kunnen leiden.
9. Roest bestrijdt de stelling van de burgemeester, dat artikel 39 PUN dwingendrechtelijk voorgescreven zou zijn. Roest meent bovendien, dat de Awb, en met name de artikelen 4:3 en 4:5 derogeren aan artikel 39 PUN, en dat buitenbehandelingstelling reeds op formele gronden niet mogelijk was.
10. Zij wenst er voorts aandacht voor te vragen, dat de hele regeling waarbij vingerafdrukken (en ook de digitale gezichtsopname) in de sleutel moeten worden geplaatst van de uitsluiting van een aantal medelanders, die niet een legale verblijfsstatus hebben kunnen bemachtigen. Het politieke karakter van de regeling is onvoldoende belicht, en ten onrechte wordt gedaan alsof het om een neutrale openbare orde maatregel gaat. Dat is geenszins het geval, aldus Roest, en juist die politieke component maakt, dat gelegenheid moet worden geboden gewetensbezwaren in te brengen tegen de uitvoering van regelgeving als de onderhavige.
11. Immers, de legitimatieplicht en de wens van de overheid om look-alike-fraude te bestrijden met de opname van vingerafdrukken in het paspoort/de ID kaart is ingegeven door de pogingen tot uitsluiting van vreemdelingen in onze maatschappij te komen. Na de Koppelingswet² is het vreemdelingen steeds moeilijker gemaakt te participeren in de samenleving, als zij niet voorzien waren van een verblijfsrecht (dat zij bovendien ook moesten kunnen aantonen --met alle gevolgen van dien in tijdvakken dat zij in afwachting waren van [verlengings]beslissingen). Vooral voor werk en het kunnen genieten van een uitkering in perioden dat werk niet werd gevonden, werd het beschikken over een geldig verblijfsdocument en/of paspoort essentieel. Deze poging tot uitsluiting heeft, naar

---

² Wet van 26 maart 1998 tot wijziging van de Vreemdelingenwet en enige andere wetten teneinde de aanspraak van vreemdelingen jegens bestuursorganen op verstrekkingen, voorzieningen, uitkeringen, ontheffingen en vergunningen te koppelen aan het rechtmatig verblijf van de vreemdeling in Nederland, inwerking getreden 1 juli 1998.

Roest begrijpt, het begaan van look-alike-fraude aantrekkelijker gemaakt, en de reparatie vat die ongewenste neveneffect ligt (mede) ten grondslag aan de huidige wetgeving.

12. Roest meent, dat de proportionaliteit en de subsidiariteit wordt geschonden als thans van haar, zowel als van alle andere Nederlanders verlangd wordt om mee te werken aan de afgifte van vingerafdrukken (en digitale gezichtsopname), teneinde het wekwerk rond 'Fort Europa' beter te kunnen dichttimmeren. Zij heeft hier ook zeer uitgesproken bezwaren tegen welke moeten worden aangemerkt als gewetensbezwaren. Door zich te conformeren aan de opgeëiste afname van vingerafdrukken werkt zij in feite mee aan het sluitstuk van het uitsluitingprogramma van bepaalde stromingen in deze maatschappij waar zij zich niet in kan vinden. Vanuit een totaal andere visie op de grondrechten die in de Grondwet staan ("artikel 1 moet maar worden afgeschaft" is meermaals te horen geweest bij bedoelde stromingen) en in de mensenrechtenverdragen, komt zij tot het besluit dat van haar geen vingerafdrukken mogen worden genomen, en dat meewerken aan een verzoek om die vingerafdrukken te geven haar medeschuldig maakt aan een gebrek aan medemenselijkheid en (internationale) solidariteit.
13. Roest relateert de regelgeving waarbij vingerafdrukken worden verwerkt in paspoorten en ID kaarten met de praktijken die ons bekend zijn uit de Tweede Wereldoorlog en de risico's die een dergelijke maatregel met zich mee brengt. Voor zover Roest heeft kunnen nagaan zijn eigenlijk alle regelingen waarbij een legitimatieplicht werd opgelegd aan burgers, en waarbij het identificeren van burgers door de overheid makkelijker mogelijk maakt, ontstaan onder invloed van totalitaire regimes of regimes met een totalitaire inslag. Het gaat daarbij niet slechts om het Derde Rijk, maar ook om Vichy France, Italië onder Mussolini, de Oostblokstaten vlak na de tweede wereldoorlog. Dit soort maatregelen bevat eigenlijk altijd een repressieve component, en daarom moet men zich er bijzonder goed rekenschap van geven waarmee men bezig is, vindt cliënt, als men met eisen wordt geconfronteerd, die de ontwikkeling verder laten doorlopen. Roest verzet zich tegen een ontwikkeling in de richting van een controlestaat.
14. Dit geldt zowel voor de opname van vingerafdrukken in de chip van het paspoort als voor een gedigitaliseerde pasfoto.
15. Roest wijst erop, dat in antwoord op vragen van de organisatie Vrijbit namens de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties op 22 september 2011 (zie bijlage) is aangegeven, dat de inlichtingen diensten in ieder geval toegang hebben tot de gegevens die Roest afstaan, zowel de

vingerafdrukken als de digitale gelaatsopname, die bijvoorbeeld kan worden vergeleken met camerabeelden van beveiligingscamera's die in delen van de Randstad en daarbuiten hangen, alsmede met andere camerabeelden, die de inlichtingendiensten zelf opnemen of waarvan zij elders de inzage vorderen. Er is, zo meent Roest, geen enkel nuttig doel gediend met het vergelijken van haar beelden en vingerafdrukken door de inlichtingendiensten, dat zij zou dienen te accepteren. Dergelijke ontwikkelingen druisen in tegen haar rechtsgevoel.

16. Uiteraard beseft eiseres ook, dat het soms van belang kan zijn, dat er een betrouwbare legitimatie is in het maatschappelijk verkeer, maar als bij rijbewijzen voldoende betrouwbaarheid wordt aangenomen zónder vingerafdrukken en zónder digitale gezichtsopname., dan valt niet in te zien dat dat bij paspoorten en bij ID kaarten anders zou moeten zijn. Met een rijbewijs kan men zich immers even goed legitimeren in het maatschappelijk verkeer.
17. Ook om deze reden kan derhalve geen sprake zijn van het in acht nemen van de proportionaliteit en subsidiariteit, door van eiseres vingerafdrukken en digitale gezichtsscan te verlangen, wanneer zij een paspoort aanvraagt.
18. Heel concreet en specifiek wijst Roest erop, dat er in dit hele dossier door niemand ook maar op enigerlei wijze is getwijfeld aan haar identiteit, en dat zij is wie ze zegt te zijn. Dat zo zijnde, kan het openbare orde argument niet tegen haar van stal worden gehaald. Haar opmerking in haar bezwaarschrift dat door de toepassing van de huidige wet op de wijze waarvoor de burgemeester van Amsterdam heeft gekozen het principe "onschuldig tot het tegendeel bewezen is" niet langer geldt.
19. Gelukkig wordt dat in Nederland door sommigen goed begrepen. Zo verkreeg Roest bijvoorbeeld wél medewerking bij haar inschrijving voor een studie zonder overlegging van een geldig paspoort en verkreeg zij ook een uittreksel uit de GBA omdat een ambtenaar zich inspande om de wereld leefbaar te houden. Helaas geldt dat echter niet voor iedereen, en helaas in de onderhavige zaak dus ook niet door de Burgemeester (tot nu toe). Zo werd de beschikking op bezwaar aan Roest aange-tekend verzonden. Dat betekent, dat bij het afhalen om een legitimatiebewijs wordt gevraagd(!). Het incident toont aan, in welke bizarre en kafkaëske wereld we zijn terechtgekomen met de wetten en regels die thans ter discussie staan, aldus eiseres.
20. Roest loopt in het dagelijks leven telkens tegen dit soort omstandigheden aan, en niet iedereen heeft de durf of het oordeelvermogen om zich niet de wet te laten voorschrijven op punten waar de

wet de redelijkheid verliest en onvoldoende rekening houdt met de door de mensenrechten gewaarborgde, onvervreembare rechten van individuen. Vandaar dat Roest belang blijft houden bij een vernietiging van de bestreden beschikking.

21. Roest heeft voorts nog in het bezwaar opgemerkt, dat de invoering van de chip in het paspoort haar ook ongewilde risico's opdringt. Immers, de chip is uitleesbaar, ook op afstand. Als de vingerafdrukken van cliënte bekend worden bij derden, kan daaruit risico voor misbruik ontstaan. Dat kan door identiteitsfraude (die veel moeilijker te weerleggen wordt!), maar ook bijvoorbeeld door het in kaart brengen waar zij is geweest, of juist het doen voorkomen dat zij ergens is geweest waar zij helemaal niet is geweest. Het is disproportioneel en in strijd met het vereiste dat naar de *State of the art* alle waarborgen worden getroffen ter bescherming van de privacy, dat gebruik wordt gemaakt van een chip die zo gemakkelijk is te kraken en uit te lezen als de gebruikte chip. Nu vingerafdrukken maar één keer voor het eerst kunnen worden afgegeven, en nu de verspreiding van de informatie niet meer is tegen te gaan als de informatie eenmaal is afgegeven, ligt in het voorgaande een reden temeer om aan eiseres niet haar weigering om vingerafdrukken af te geven te mogen tegenwerpen.

22. Voor zover verweerder zou willen betogen dat de persoonsgegevens van haar wel degelijk met de grootste zorgvuldigheid worden behandeld en dat er minimale kans is op verdere verspreiding dan de door de wet gelegitimeerde verspreiding, wijst Roest erop, dat die stelling reeds daarom niet kan worden volgehouden, nu uit de stukken blijkt, dat de beschikking te harre aanzien tot stand is gekomen door knip- en plakwerk uit een andere beschikking, of --nog waarschijnlijker-- door gedeeltelijke overschrijving van een eerdere digitaal opgeslagen beschikking. Frappant is dat de naam van de betrokkene bij die eerdere beschikking tot twee maal toe is blijven staan. Staat de naam van Roest boven de komende beschikkingen van weigeraars die na haar komen? Als verweerder al niet in staat blijkt met de gepaste zorgvuldigheid om te gaan met persoonlijke gegevens in een Wordbestand, hoeveel te minder kan verweerder dan vertrouwd worden in het veel complexere traject van de opslag, verzending, matching en verwijdering van de vingerafdrukken bij het uitgifteproces van een paspoort? Cruciaal hierbij is voorts, dat er *helemaal niets* is geregeld voor onafhankelijke en betrouwbare controle van dat traject, laat staan dat er iets geregeld zou zijn waarbij de aanvrager van het paspoort zelf kan nagaan of en wanneer zijn/haar vingerafdrukken zijn verwijderd, en niet voordien met anderen zijn gedeeld en/of gekopieerd. De data die worden afgegeven gaan een eigen leven leiden, los van de persoon tot wie zij behoren.

23. In dit verband wil Roest ook gaarne aandacht vragen voor een lezenswaardig essay van de filosoof Giorgio Agamben, die net als zij tegen de verfoeilijkheid van het afnemen (in de zin van ontstelen) van biometrische gegevens van mensen aan is gelopen en daaruit consequenties heeft getrokken³. Zij volgt hem in de stelling, dat identiteit een persoonlijk en sociaal product moet zijn en niet een zuiver biologisch, empirisch gegeven. Zij is het met hem eens, dat het onwenselijk is om die laatste gedachte de overhand te laten krijgen op de eerste, en vreest evenals deze filosoof de desastreuze gevolgen van een zodanige ontwikkeling. Als geëngageerd burger meent Roest dat het haar dure plicht is zich daartegen te verzetten.

24. Roest behoudt zich het recht voor de gronden van het beroep nog nader aan te vullen.

Redenen waarom Roest zich wendt tot uw Rechtbank met het verzoek de beslissing op bezwaar van de Burgenmeester van Amsterdam d.d. 1 april 2011 te vernietigen en te bepalen, dat alsnog aan eiseres een paspoort dient te worden afgegeven zonder dat van eiseres verlangd zal kunnen worden dat zij méér gegevens aanlevert, dan zij tot op heden heeft aangeleverd, met veroordeling van verweerder in de kosten van deze procedure,

Leiden, 21 oktober 2011

Gemachtigde

---

³ Zie bijgaande recensie uit Trouw met de volledige titel en het ISBN nummer van de bundel.